

P15689
21.12.2016

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U ISTOČNOM SARAJEVU
Broj: 14 0 U 003114 16 U
Istočno Sarajevo, 19.12.2016. godine

Okružni sud u Istočnom Sarajevu, sudija pojedinac Ranka Mršić, uz učešće zapisničara Jadranke Pandžić, u upravnom sporu po tužbi tužioca Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH, Gajeva 2, Banja Luka, zastupan po Blagovčanin Srđanu, Predsjedavajućem Odbora direktora, protiv odluke tuženog „Vodovod i kanalizacija“ a.d. Svetosavska 100, Vlasenica broj: 1082/16 od 29.07.2016. godine, u predmetu pristupa informacijama, donio je dana 19.12.2016. godine.

P R E S U D U

Tužba se uvažava i osporeni akt poništava.
Tuženi je dužan da tužiocu naknadi troškove spora u iznosu od 200,00 KM.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom odlukom tuženog „Vodovod i kanalizacija“ a.d. Vlasenica, djelimično je odbijen zahtjev za pristup informacijama, a koje je Transparency International uputila tuženom.

Protiv navedene odluke tužilac je blagovremenom tužbom pokrenuo upravni spor. U tužbi ističe da je na osnovu Zakona o slobodi pristupa informacijama RS tražio dostavu informacija koje su pod kontrolom tuženog, Kopije svih ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga, zajedno sa pripadajućim aneksima svih zaključenih ugovora, koji su zaključeni u bilo kojem od Zakonom predviđenih postupaka u toku 2015. godine, kopije Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, te spisak svih zaposlenih u preduzeću, koji su u radnom odnosu nezavisno od vrste i trajanja ugovornog odnosa. Taj zahtjev je djelimično odbijen i to u dijelu koji se odnosi na spisak zaposlenih. S tim u vezi, tužilac navodi da je tuženi pogrešno primijenio zakonske odredbe, pozivajući se na član 7. Zakona o slobodi pristupa informacijama RS, nepravilno zaključio da se tražena informacija smatra izuzetom od saopštavanja jer tuženi nije obrazložio koje su informacije koje uključuju povjerljive komercijalne interese treće strane (spisak svih zaposlenih), te nije dokazao zašto je šteta da javnost dobije na uvid takav spisak. Nadalje ističe, da je tuženi trebao da provede test javnog interesa u skladu sa članom 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama RS, te na osnovu toga utvrdi da li zaštita privatnog interesa ima prevagu nad javnim interesom. Tuženi nije sproveo test javnog interesa, već samo anketu među zaposlenima, a što tužilac smatra da nije na pravilan način sproveden član 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama RS. U konkretnom, tužilac ističe da je u svom zahtjevu tražio dostavu spiska svih zaposlenih u javnom preduzeću, a ne tuđe lične podatke, kako navodi tuženi. Stoga predlaže sudu da tužbu usvoji i da poništi odluku preduzeća, da naloži tuženom da omogući tužiocu slobodan pristup traženim informacijama, te da obaveže tuženog da tužiocu nadoknadi troškove postupka.

U odgovoru na tužbu, tuženi ističe da je postupajući po odredbi člana 7. Zakona o slobodi pristupa informacijama, obavijestio zaposlene o upućenom zahtjevu, sproveo anketu, u kojoj su se zaposleni izjasnili da ne žele da se navedeni podaci dostavljaju trećoj strani. Obzirom da zaposleni nisu dali pristanak na objavu informacija, to je utvrdio da postoji izuzetak, a u smislu

odredbe člana 6. Zakona o slobodi pristupa informacijama RS, te smatra da je nepotrebno i da nije relevantno da javnost sazna imena i prezimena zaposlenih u preduzeću. Stoga predlaže da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan i da se tužilac obaveže da tuženom nadoknadi troškove postupka.

Ispitujući zakonitost osporenog upravnog akta u skladu sa odredbama iz čl. 10. Zakona o upravnim sporovima („Sl. glasnik RS“, broj 109/05 i 63/11), a nakon što je razmotrio spise predmeta ove upravne stvari i odgovora na tužbu, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga.

Tužba je osnovana.

Iz predmeta spisa proizilazi da se tužilac zahtjevom obratio tuženom „Vodovod i kanalizacije“ a.d. Vlasenica, radi pristupa informacijama koje su pod kontrolom tuženog. Tuženi je djelimično odbio zahtjev, te dostavio kopije ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga, kao i kopiju Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta. Na osnovu člana 10. Zakona o slobodi pristupa informacijama RS tuženi je izvršio razdvajanje informacija na dijelove, te je tužiocu dostavio samo dio informacija, a koje se odnose na broj zaposlenih u preduzeću, bez dostavljanja imena i prezimena radnika.

U konkretnom slučaju, tuženi je pogrešno postupio kada je djelimično odbio zahtjev, iz razloga što nije na pravilan način sproveo test javnog interesa, a u skladu sa članom 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama RS. Naime, tužilac je u svom zahtjevu tražio spisak zaposlenih, a ne lične podatke, kako to tuženi navodi. Tuženi u obrazloženju svoje odluke konstatuje kako nisu navedeni razlozi zbog čega se traže imena i prezimena zaposlenih, što je suprotno odredbi člana 11. stav 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama RS, da „Javni organ neće ispitivati niti zahtijevati razloge opravdanosti zahtjeva“. Naime, tuženi je tužiocu, u konkretnom slučaju dostavio druge informacije od onih koje su tražene, suprotno odredbi člana 10. Zakona o slobodi pristupa informacijama RS, pri čemu nije razgraničio šta je informacija, a šta lični podatak, te je stavio odredbe Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH ispred Zakona o slobodi pristupa informacijama RS.

Naime, tuženi je bio dužan da tužiocu omogući pristup traženim informacijama, poštujući pri tome i Zakon o slobodi pristupa informacijama RS, kao i Zakon o zaštiti ličnih podataka BiH, u smislu izostavljanja ličnih podataka koji se navode u traženim dokumentima.

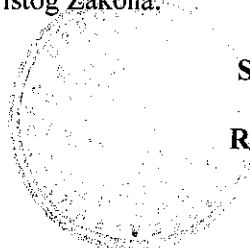
Organ tužene će postupiti po primjedbama ovog suda, na način što će tužiocu omogućiti, odnosno dostaviti tražene informacije, a da pri tome tužilac ne povrijedi pravo čuvanja službene tajne.

Odluka o troškovima spora donesena je primjenom odredbi člana 49. stav 4. i člana 49a. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11), a isti se sastoje od troškova sastava tužbe u iznosu od 100,00 KM i takse na presudu u iznosu od 100,00 KM (Tarifni broj 22. i 23.), a shodno Zakonu o sudskim taksama („Sl. glasnik RS“ broj 73/08).

Iz naprijed navedenog, kako su se stekli razlozi iz člana 10. Zakona o upravnim sporovima, to je tužbu tužioca valjalo uvažiti, na osnovu člana 31. istog Zakona.

SUDIJA

Ranka Mršić

Тачност преписа овјереног судом

Председник одбора судија

Суд

Суд